

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 100)

10 de febrer del 2005
de 19.15 a 19.45 hores

En la trobada nº 100 volem, tot lloant Déu per aquests 9 anys de Pregària mensual sobre la Sida, recordar amb agraïment i afecte el seu promotor, Mn. Antoni Mirabet, i tots els germans i germanes en la fe que, gràciament i silenciosa, han col·laborat en algun espai d'aquest temps per a seguir fent-les possibles. Recordem-nos, també, dels qui n'hem fet memòria. Moltes gràcies.

Evangelí

En aquell mateix moment, Jesús, ple de la joia de l'Esperit Sant, digué: - T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix qui és el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix qui és el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill ho vol revelar. Després es va girar cap als deixebles i, a part, els digué:

- Feliços els ulls que veuen el que vosaltres veieu! Us asseguro que molts profetes i reis van voler veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren.

(Lluc 10,21-24)

Un camí d'amor

La meua fe en Déu, en el seu amor immens, ha estat fonamental per a la meua vida. L'any 1989 jo estava treballant com a enginyer industrial en una empresa. Tenia un gran futur en el món dels negocis. M'havien educat en uns valors cristians però també m'havien inculcat les motivacions de la societat actual, això és tenir una bona feina, èxit en els negocis. De fet donava més importància al tenir que no pas al ser. Va ser aquell any que se'm va diagnosticar que era portador del virus de la sida. Jo estava treballant en una empresa com a director d'exportació. I tot va canviar.

El fet de saber-te portador d'un virus que provoca una malaltia mortal, a més de les conseqüències que implica de discriminació i rebuig per part de gran part de la societat, et fa trontollar tots els teus esquemes, que fins aquell moment havien estat vàlids per a tu.

Sempre havia tingut una base espiritual, havia sentit una crida. És per això que en aquells moments vaig acudir a un monjo que anys enrere m'havia ajudat a acceptar la meua sexualitat i la meua manera d'estimar, diferent de la dels altres nois de la meua edat. Ell em va dir que Déu m'estimava tal com era.

Un altre cop la mà amorosa de Déu es feia present en un monjo i m'ajudava a superar els sentiments de culpabilitat, de pèrdua d'autoestima, per poder afrontar de nou una nova situació en la meua vida.

Vaig passar pel procés que tots o gairebé tots el malalts passen fins arribar a poc a poc a l'acceptació de la nova realitat.

Vaig redescobrir alguns valors: el valor de l'amor, com diu sant Pau en la seva carta als Corintis: *“l'amor és pacient, és bondados; l'amor no té enveja, no es vanagloria, no s'enorgulleix; no és insolent, no busca el propi interès, no s'irrita, no té en compte el mal, no s'alegra de la injustícia, sinó que s'alegra en la veritat, tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no morirà mai”* (I Co,13).

Això es va concretar en l'inici d'un voluntariat a temps parcial quan encara treballava i després a plena dedicació, quan per motius de salut vaig deixar el món laboral. Vaig voler dedicar-me als altres durant els anys que Déu em donés de vida.

Veig la vida com un regal, un do meravellós que ens ha estat donat per ser portadors de l'amor de Déu. Cada matí, quan m'aixeco, reso i dono gràcies a Déu pel dia nou que comença. Aquests anys de la meua vida han estat un descobriment de la mirada de Déu vers els homes i les dones d'avui i de la bondat que tots tenim dins els nostres cors. Només hem de tenir una mica de temps i de ganes per veure-ho. Sóc dels que pensa que el cel l'hem de començar a construir aquí a la terra.

Per acabar, voldria donar un missatge a les persones que viuen amb el VIH. Evidentment els tractaments mèdics són importants i s'ha demostrat que gràcies a ells la nostra qualitat de vida pot millorar. Encara que la sida continuï essent una malaltia mortal que mata milers de persones cada dia, al Primer Món el nombre de companys morts ha disminuït. Un bon entorn familiar i emocional també ens pot ajudar a viure millor.

Però no podem oblidar que els éssers humans som éssers espirituals, i que si treballem per enfortir la nostra espiritualitat, això ens ajudarà a viure millor a nosaltres i a tota la gent que ens envolta.

(Àlex Gelonch)

Pregària

T'agraïm les nostres debilitats i el saber-nos reconèixer lluny encara de l'acompliment de la nostra esperança.

T'agraïm que els altres ens qüestionin la nostra manera de fer i que, en comunió, ens donin la mà.

T'agraïm que ens facis sensibles a les pobreses i adversitats del nostre món,

T'agraïm la missió encomanada i la confiança immerescuda que has dipositat a les nostres febles mans.

T'agraïm que ens perdonis sempre i poder ser, així, testimonis del teu perdó i de la teua fidelitat.

Fes-nos, Pare, valents i agosarats per seguir fent camí avançant al teu costat vers la plenitud promesa.

Amén.

Flames d'amor

L'oferiment d'un llantió és...

- Signe per expressar el desig dels nostres cors.
- Símbol del ple coneixement en Crist, llum del món.
- Manifestació humil dels nostres sentiments vers aquells que ja no hi són però que tenim presents.
- Signe de la nostra pregària vers Déu.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 10 de febrer del 2005
Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós